

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

IV. Declarationes Decreti san, mem, Innocentii Papæ Decimi, super
subjectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci à Sacra
Congregatione super statu Regularium editæ, atque à Sanctiss. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

terius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud, ac ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. I.
die 5. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Julii 1655. Pontificatus Nostri Anno Primo.

IV.

Declarationes Decreti san. mem. Innocentii Papæ Decimi, super subiectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci à Sacra Congregatione super statu Regularium editæ, atque à Sanctiss. D. N. approbatæ.

Posito Decreto fel. rec. Innocentii Papæ Decimi super subiectione nonnullorum Conventuum correctioni, visitationi, & omnimodæ jurisdictioni Ordinarii loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegati: contingit dubitari de infrascriptis.

1. An Episcopus in Conventibus suæ jurisdictioni subiectis possit Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constitutere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conventibus Religiosos amovere.

3. An Regulares eorumdem Conventuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conventibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conventuum, & Capellæ Granciarum, in quibus degunt Conversi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An ipsæ Grancie, & Conversi in eis degentes subint visitationi Episcopi.

7. Quid in Ecclesiis, seu Capellis Granciarum in quibus nullus degit Conversus, an similiter subint Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conventus tam suppressos, & postea restitutos, quam non suppressos ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Religiosi.

9. An Episcopus visitans huiusmodi Conventus suæ jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes possit à visitatis procuracionem exigere in viualibus, vel in pecunia.

10. An iurisdicção Ordinariis locorum tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis attributa in supradicto Decreto competat Vicariis Generalibus Episcoporum, necnon Abbatibus, & aliis inferioribus Prælatiis proprium Territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Provinciales, & alii Superiores Regulares possint eiusmodi Conventus jurisdictioni Ordinarii subiectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, omnemque iurisdictionem in eos exercere sicut poterant antedictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa prævenit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conventibus Ordinarii subiectis fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit huiusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si è converso Episcopus prævenit in causa contra Religiosum in tali Conventu commorantem, an Superiori Regulari eo casu liceat illum amovere & in alio Conventu collocare, & si de facto collocaverit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum revocare ad primum Conventum.

14. Si Provincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conventu removere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conventu primum suppresso, ac deinde Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breve tempus unus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conventus remaneat suppressus ut prius.

16. Quid si à Conventu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absint aliqui è sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conventus subiaceat jurisdictioni Ordinarii.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliis impleto numero sex Religiosorum, Conventus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis Conventus suppressi reddatur nulla ex eo, quod in illo ad formam, Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi, & postea contingat, ut eiusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conventus reviviscat.

19. Ad hoc, ut gratia restitutionis sit nulla, & Conventus denuò remaneat suppressus propterea quod in eo non sustententur sex Religiosi, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto prævia causæ cognitione.

20. An ab huiusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tam devolutivum, quam suspensivum.

21. Cum ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conventibus degentes debeant esse maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicet.

Ad 1. Non posse.

Ad 2. Posse ex rationabili causa, communito tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, ut eosdem Religiosos assignet in aliis Conventibus.

Ad 3. Posse compelli.

Ad 4. Posse.

Ad 5. Posse.

Ad 6. Subesse.

Ad 7. Itidem subesse.

Ad 8. Minimè licere antequam aliunde constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto.

Ad 9. Expedire, ut S. D. N. decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conventus visitandi quicquam accipere procuracionis nomine.

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen privatè ad Episcopum.

Ad 12. Non posse, nisi ex iusta causa, veluti cum videt Superiorem Regularem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia severitate, vel indulgentia quid durius, aut remissius constitutere, quam causa deposcit, in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amovere & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi, & illum quibuscunque remediis revocare, etiam invocato auxilio Ordinarii, & brachio Seculari, si opus fuerit, cuiuscunque loci, in quo Religiosus ille reperitur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conventum remanere suppressum.

Ad 16. Subjacere durante absentia.
 Ad 17. Recuperare.
 Ad 18. Non reviviscere.
 Ad 19. Debere ita procedere, nec ante declaratoriam licere Episcopo Conventus possessionem apprehendere, aut Religiosos inde expellere.
 Ad 20. Licere ad effectum devolutivum tantum, non autem suspensivum.
 Ad 21. Etatem maturam dici ad hunc effectum completo anno quadragesimo.
 Declarationes suprascriptas S. D. N. ad se relatas approbavit, & ab omnibus, ad quos pertinet, observari præcepit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ die 27. Julii 1655.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, Inditione 8. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divini Provid. Papæ VII. Anno ejus primo die vero 6. mensis Augusti, supra dictam Declarationem affixam, & publicatam fuisse in Ecclesia Later. Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe necnon Cancellariæ Apostolice. Valvis, ac in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Laurentium Lazzonium Apost. Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. A. Castrucius.

V. Confirmatio Privilegorum omnium concessorum, tam Guardiani Sacri Montis Sion, quam Fratibus necnon locis Terræ Sanctæ.

De locis Terræ Sanctæ lege que notavi ad Constit. 117. Salvatoris. Urbani VIII.

Edita An. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Plis Christi fidelium votis ex quibus Sanctorum locorum venerationem, & animarum salutem provenire conspicimus libenter annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apostolicis confovemus.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Franciscus Ripol. Ord. Fratrum Minorum S. Francisci de Observ. nuncupatus Professor, Sacræ Theologie Lector, ac Prædicator Generalis Provinciae Cathalonæ, necnon Commissarius, & Procurator Generalis totius Familiæ Terræ Sanctæ, Nobis nuper exponi fecit, ipse ad ejusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assidue excolentium, Sacraque loca venerantium subventionem, necnon ad spirituales Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum, omnia & singula gratias, privilegia, & Indulgentias huc usque Sacris ejusdem Terræ Sanctæ locis Apostolica auctoritate concessa, & confirmata per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret.

Abfolvit à censuris.

§. 2. Nos desiderio hujusmodi annuere, ipsumque Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus exiit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censes supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, in-

dulta, Indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & illa visitantibus, necnon d. Ord. Guardiani, & Fratibus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & Sedem Apostolicam in genere, vel in specie aut alias quomodolibet concessa quatenus sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa existant, Sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Conc. Trident. Decretis non adferentur Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & singulos tam juris quam facti defectus si qui desuper in eis quomodolibet intervenerint supplemus, nec non insuper omnibus, & singulis eorumdem Fratrum interpretibus nunc Hierosolymis, Berthelem, & Nazareth existentibus, & viventibus in cujuslibet eorum mortis articulo si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communionem recepti, vel quantumvis id facere nequiverint saltem contriti nomen JESU ore si potuerint, sin autem corde devotè invocaverint plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Augusti 1655. Pontific. nostri Anno primo.

Confirmat ut in Rubrica.

Concedit Fratibus in art. mortis Indulg. plen.

Dat. P. A. 1. die 3. Aug.

Innovatio Litterarum Innoc. X. Quod Commendarii, Monasteria Ordin. Cistercien. in Commendam obtinentes, nullam in Monasteria sibi commendata, quoad eorum Monachos, jurisdictionem exercent.

VI.

Cisterciensium Ordo fuit institutus à Divo Ruberto, & à Divo Bernardo illustratus, & temporis intervallo valde præpagatus. Six. V. Const. 34. tom. 2. Cisterciensium Monasteria Mulieres ingredi prohibuit Greg. IX. Constitut. 7. §. 2. tom. 1.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1655.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Nicolaus Dunin Ord. Cistercien. in Regno Poloniae Vicarius, & Visitator Generalis, cæterique Coabbates dictorum Ordinis & Regni per suum in Romana Curia Procuratorem, quod à fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore Nostro, ad instantiam dilecti filii Claudii Abbatis Generalis ejusdem Ordinis de mense Septembris anni proximè præteriti 1654. emanarunt in simili forma Brevis Litteræ tenoris sequentis, videlicet.

Supplicatio.

§. 1. Innocentius Papa X. Ad futuram rei memoriam. Pastoralis officii nobis divinitus commissi partes esse cognoscimus ut Religiosorum virorum in humilitatis spiritu sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum commodis, & felici directioni intendentes illos à dispendiis quibuslibet quantum Nobis ex alto conceditur asseramus. Sanè pro parte dilecti filii Claudii Abbatis Generalis Ord. Cisterciensis per ejus Procuratorem Nobis nuper expositum fuit, quod licet peculiaris Ordin. prædicti privilegia à quam plurimis Romanis Pontificibus, & signanter à fel. rec. Pio II. Sixto V. Innocentio VIII. Pio IV. Pio V. & Greg. XIII. Prædecessoribus Nostri concessa, & confirmata respectivè disponant & de-

Recenset Litteras Innoc. X. Const. 59.